

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування

Протокол засідання № 35

23 грудня 2015 року

15 год. 00 хв.

м. Київ

вул. Садова, 3 а, к. 416

Голова Комітету Власенко С.В.
Секретар Комітету Гончаренко О.О.

Присутні: члени Комітету: Ледовських О.В., Курило В.С., Бойко О.П., Дехтярчук О.В., Река А.О., Федорук М.Т., Балоба І.І., Березюк О.Р., Зубач Л.Л.

Відсутні: Кудлаєнко С.В., Бублик Ю.В., Шкрум А.І., Гуляєв В.О., Добкін М.М., Матвійчук Е.Л.

Відповідальні працівники секретаріату Комітету: Завідувач секретаріату Комітету Малюга А.В.; заступники Завідувача секретаріату Комітету Данилюк О.А., Маковський О.А.; головні консультанти Гарбуз Ю.П., Дмитрук Л.В., Корнієнко Т.М., Ляшко І.В., Степанян Г.С.; старший консультант Падалко О.В.

Запрошені:

В'ятрович В.М. – Голова Українського інституту національної пам'яті;

Журавель Т.В. – заступник керівника проекту (GIZ) «Реформування управління на сході України»;

Каменчук О.М. – начальник відділу розвитку системи надання адміністративних послуг Міністерства економічного розвитку і торгівлі України;

Карагодова С.В. – заступник начальника управління – начальник відділу розвитку підприємництва управління розвитку ринкового середовища департаменту економіки Донецької обласної державної адміністрації;

Колісниченко О.М. – заступник керівника Управління по зв'язках з місцевими органами влади і органами місцевого самоврядування Апарату Верховної Ради України;

Короленко Б.А. – старший науковий співробітник Українського інституту національної пам'яті;

Кошова І.А. – головний спеціаліст Управління взаємодії з Верховною Радою України Секретаріату Кабінету Міністрів України;

Кравченко В.В. – заступник директора Центру професійного розвитку та правової допомоги Всеукраїнської асоціації органів місцевого самоврядування «Асоціація міст України»;

Москаленко А.М. – головний спеціаліст Управління взаємодії з Верховною Радою України Секретаріату Кабінету Міністрів України;

Сидоренко О.О. – Керівник Управління комп'ютеризованих систем Апарату Верховної Ради України;

Тимошук В.П. – заступник голови правління Центру політико-правових реформ, старший науковий співробітник Інституту держави і права ім. В.М.Корецького НАН України, експерт Центрального офісу з питань впровадження реформ у сфері місцевого самоврядування та децентралізації повноважень органів виконавчої влади (Програма DESPRO);

Ткачук О.Л. – заступник директора Департаменту - начальника відділу фінансів судової влади, місцевих державних адміністрацій та самоврядування Департаменту фінансів органів державного управління Міністерства фінансів України.

ПРОЕКТ ПОРЯДКУ ДЕННОГО

1. Проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо надання органам місцевого самоврядування повноважень встановлювати обмеження продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових (реєстр. № 3149, н.д. І.Васюник, О.Ледовських, О.Бойко, В.Корчик).

2. Проект Закону про внесення зміни до Закону України «Про адміністративні послуги» щодо особливостей надання адміністративних послуг у Донецькій області на період проведення антитерористичної операції (реєстр. № 3242, н.д. О.Дехтярчук).

3. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (щодо формування та затвердження структури, та штатів органів місцевого самоврядування) (реєстр. № 2012а, н.д. С.Тарута).

4. Про перейменування окремих населених пунктів та районів, назви яких містять символіку комуністичного тоталітарного режиму за пропозиціями органів місцевого самоврядування та рекомендаціями Українського інституту національної пам'яті.

5. Про Рекомендації комітетських слухань щодо реалізації законодавства про адміністративні послуги.

6. Про Рекомендації комітетських слухань «Удосконалення правового регулювання нагородної справи України».

СЛУХАЛИ: Голова Комітету С.Власенко ознайомив членів Комітету з проектом порядку денного засідання Комітету та запропонував висловити свої зауваження і пропозиції до нього.

Порядок денний прийнято за основу.

Голова Комітету С.Власенко запропонував включити до порядку денного засідання Комітету проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про вибори народних депутатів України» (щодо виключення кандидатів у народні депутати України з виборчого списку партії у багатомандатному окрузі) (реєстр. № 3700).

Пропозицію підтримано.

Голова Комітету С.Власенко запропонував визначитися шляхом голосування щодо прийняття порядку денного засідання Комітету в цілому.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ

1. Проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо надання органам місцевого самоврядування повноважень встановлювати обмеження продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових (реєстр. № 3149, н.д. І.Васюник, О.Ледовських, О.Бойко, В.Корчик).

2. Проект Закону про внесення зміни до Закону України «Про адміністративні послуги» щодо особливостей надання адміністративних послуг у Донецькій області на період проведення антитерористичної операції (реєстр. № 3242, н.д. О.Дехтярчук).

3. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (щодо формування та затвердження структури, та штатів органів місцевого самоврядування) (реєстр. № 2012а, н.д. С.Тарута).

4. Про перейменування окремих населених пунктів та районів, назви яких містять символіку комуністичного тоталітарного режиму за пропозиціями органів місцевого самоврядування та рекомендаціями Українського інституту національної пам'яті.

5. Про Рекомендації комітетських слухань щодо реалізації законодавства про адміністративні послуги.

6. Про Рекомендації комітетських слухань «Удосконалення правового регулювання нагородної справи України».

7. Про проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про вибори народних депутатів України» (щодо виключення кандидатів у народні депутати України з виборчого списку партії у багатомандатному окрузі) (реєстр. № 3700).

8. Різне.

УХВАЛИЛИ:

Затвердити порядок денний засідання Комітету в цілому.

ГОЛОСУВАЛИ: «За» – одногolosно.

Рішення прийнято.

1.

СЛУХАЛИ: інформацію Голови Комітету С.Власенка про проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо надання органам місцевого самоврядування повноважень встановлювати обмеження продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових» (реєстр. № 3149), поданий народними депутатами України І.Васюником, О.Ледовських, О.Бойко, В.Корчиком.

С.Власенко надав слово народному депутату України О.Бойко, як одному із авторів законопроекту. Доповідач вказала, що законопроектом пропонується внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та законів України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів», «Про місцеве самоврядування в Україні» з метою узаконення практики органів місцевого самоврядування запровадження в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці заборони продажу алкоголю у нічний час.

О.Бойко звернула увагу на висновок Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України, яке підтримує ідею законопроекту з огляду на розширення кола повноважень органів місцевого самоврядування та за результатами розгляду в першому читанні пропонує прийняти законопроект за основу.

Також доповідач поінформувала про висновок:

- Всеукраїнської асоціації органів місцевого самоврядування «Асоціація міст України», яка підтримує запропоновані законопроектом зміни до законодавства України;

- Міністерства аграрної політики та продовольства України, яке зазначає, що прийняття запропонованих законопроектом змін не забезпечить досягнення його мети, у зв'язку з чим не підтримує законопроект.

В обговоренні питання взяли участь: присутні народні депутати України – члени Комітету.

Голова Комітету С.Власенко запропонував рекомендувати Верховній Раді України проект з реєстр. № 3149 за наслідками розгляду в першому читанні прийняти за основу та в цілому з дорученням Комітету спільно з Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України здійснити його техніко-юридичне доопрацювання.

УХВАЛИЛИ:

1. Рекомендувати Верховній Раді України відповідно до пункту 1 частини першої та частини другої статті 114 Регламенту Верховної Ради України проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо надання органам місцевого самоврядування повноважень встановлювати обмеження продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин

столових»(реєстр. № 3149), поданий народними депутатами України І.Васюником, О.Ледовських, О.Бойко, В.Корчиком, за наслідками розгляду в першому читанні прийняти за основу та в цілому з дорученням Комітету спільно з Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України здійснити його техніко-юридичне доопрацювання.

2. Визначити співдоповідачем з цього питання на пленарному засіданні Верховної Ради України народного депутата України, голову підкомітету з питань місцевого самоврядування Ю.Бублика.

ГОЛОСУВАЛИ: «За» – одноголосно.

Рішення прийнято.

2.

СЛУХАЛИ: інформацію голови підкомітету з питань адміністративних послуг, державних символів та нагород О.Дехтярчука про проект Закону України про внесення зміни до Закону України «Про адміністративні послуги» щодо особливостей надання адміністративних послуг у Донецькій області на період проведення антитерористичної операції (реєстр. № 3242), поданий народним депутатом України О.Дехтярчуком.

Доповідач вказав, що метою розробки даного законопроекту, за визначенням суб'єкта права законодавчої ініціативи, є забезпечення функціонування системи надання адміністративних послуг в частині організації надання адміністративних послуг Донецькою обласною державною адміністрацією (Донецькою обласною військово-цивільною адміністрацією) та територіальними органами міністерств та інших центральних органів виконавчої влади в умовах проведення антитерористичної операції, шляхом тимчасового створення Донецькою обласною державною адміністрацією (Донецькою обласною військово-цивільною адміністрацією) Центру надання адміністративних послуг для організації надання таких адміністративних послуг.

О.Дехтярчук поінформував присутніх про висновок Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України, яке підтримало ідею необхідності забезпечення у випадках проведення антитерористичних операцій належної організації надання адміністративних послуг, які надаються обласними державними адміністраціями (або відповідними військово-цивільними адміністраціями) та територіальними органами міністерств та інших центральних органів виконавчої влади і зазначило, що за результатами розгляду у першому читанні законопроект може бути прийнятий за основу за умови врахування висловлених зауважень. Зокрема, вказувалося, що аналогічна ситуація з неможливістю функціонування Центру адміністративних послуг складається також щодо Луганської області, адже місто Луганськ та ряд населених пунктів в межах Луганської області також включені до Переліку населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 07.10.2014 № 1085.

В обговоренні питання взяли участь: присутні народні депутати України – члени Комітету.

Під час розгляду законопроекту народні депутати України – члени Комітету звернули увагу, що з прийняттям Верховною Радою України 10 грудня 2015 року в другому читанні та в цілому проекту Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг (реєстр. № 2984), обласні державні адміністрації отримали можливість надавати такі послуги через мережу вже існуючих центрів надання адміністративних послуг, створених районними державними адміністраціями та міськими радами міст обласного значення. При цьому не існує законодавчих перешкод для застосування такого механізму надання адміністративних послуг також і на територіях проведення антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях, на яких органи державної влади та місцевого самоврядування мають можливість здійснювати свої повноваження.

Голова Комітету С.Власенко запропонував рекомендувати Верховній Раді України проект з реєстр. № 3242 за наслідками розгляду в першому читанні повернути суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

УХВАЛИЛИ:

1. Рекомендувати Верховній Раді України відповідно до пункту 3 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України проект Закону України про внесення зміни до Закону України «Про адміністративні послуги» щодо особливостей надання адміністративних послуг у Донецькій області на період проведення антитерористичної операції (реєстр. № 3242), поданий народним депутатом України О.Дехтярчуком, за наслідками розгляду в першому читанні повернути суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

2. Визначити співдоповідачем з цього питання на пленарному засіданні Верховної Ради України голову підкомітету з питань виконавчої влади та територіального устрою, народного депутата України М.Федорука.

ГОЛОСУВАЛИ: «За» – 10 народних депутатів України, «Утримався» – 1 народний депутат України.

Рішення прийнято.

3.

СЛУХАЛИ: інформацію Голови Комітету С.Власенка про проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (щодо формування та затвердження структури та штатів органів місцевого самоврядування) (реєстр. № 2012а), поданий народним депутатом України С.Тарутою.

С.Власенко вказав, що за визначенням суб'єкта права законодавчої ініціативи, метою законопроекту є оптимізація процесів здійснення місцевого самоврядування шляхом децентралізації влади та розширення повноважень органів місцевого самоврядування. Автором законопроекту пропонуються зміни до статей 10, 26, 42, 43 та 58 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до яких запроваджується механізм формування, структури та штатів виконавчих органів, апарату ради та її виконавчого комітету виключно органами місцевого самоврядування.

Доповідач запропонував членам Комітету ознайомитись із висновкам, які надійшли від:

- Комітету з питань правової політики та правосуддя, який зазначає, що законопроект не суперечить положенням Конституції України;

- Комітету з питань бюджету, який звертає увагу на те, що законопроект не матиме впливу на показники бюджету;

- Комітету з питань запобігання і протидії корупції, який вказує, що у проекті акта не виявлено корупціогенних факторів – проект акта відповідає вимогам антикорупційного законодавства;

- Всеукраїнської асоціації органів місцевого самоврядування «Асоціація міст України», яка підтримує даний законопроект та пропонує за результатами розгляду у першому читанні прийняти його за основу;

- Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України, яке пропонує за результатами розгляду у першому читанні прийняти законопроект за основу.

В обговоренні питання взяли участь: присутні народні депутати України – члени Комітету.

Члени Комітету позитивно оцінили пропоновані зміни до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», оскільки у проекті пропонується відмовитись від моделі, за якою Кабінет Міністрів України наділявся повноваженнями щодо визначення структури органів місцевого самоврядування, чисельності їх працівників та обсягу фінансування. Вирішення відповідних питань пропонується здійснювати шляхом саморегулювання органами місцевого самоврядування. Наголошувалось, що тим самим посилюється реалізація принципу правової, організаційної та матеріально-фінансової самостійності місцевого самоврядування, закріпленого у статті 4 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Оскільки такий підхід узгоджується з положеннями Європейської хартії місцевого самоврядування, згідно з якими без шкоди для більш загальних законодавчих положень органи місцевого самоврядування повинні мати можливість визначати свої власні внутрішні адміністративні структури з урахуванням місцевих потреб і необхідності забезпечення ефективного управління, Голова Комітету С.Власенко запропонував рекомендувати Верховній Раді України проект з реєстр. № 2012а за наслідками розгляду в першому читанні прийняти за основу.

УХВАЛИЛИ:

1. Рекомендувати Верховній Раді України відповідно до пункту 1 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (щодо формування та затвердження структури та штатів органів місцевого самоврядування) (реєстр. № 2012а), поданий народним депутатом України С.Тарутою, за наслідками розгляду в першому читанні прийняти за основу.

2. Визначити співдоповідачем з цього питання на пленарному засіданні Верховної Ради України народного депутата України, голову підкомітету з питань місцевого самоврядування Ю.Бублика.

ГОЛОСУВАЛИ: «За» – одноголосно.

Рішення прийнято.

4.

СЛУХАЛИ: інформацію голови підкомітету з питань місцевих органів виконавчої влади та територіального устрою М.Федорука про пропозиції органів місцевого самоврядування та рекомендації Українського інституту національної пам'яті щодо перейменування населених пунктів та районів у зв'язку з необхідністю приведення їх назв у відповідність із вимогами Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки».

М.Федорук запропонував розглянути пропозиції органів місцевого самоврядування та рекомендації Українського інституту національної пам'яті щодо перейменування населених пунктів та районів та визначитись по кожній пропозиції окремо.

В обговоренні питання взяли участь: присутні народні депутати України – члени Комітету, В.В'ятрович.

УХВАЛИЛИ:

1. Підтримати пропозиції органів місцевого самоврядування та рекомендації Українського інституту національної пам'яті щодо перейменування населених пунктів (додаток № 1) та доручити народним депутатам України – членам Комітету розробити і внести на розгляд Верховної Ради України проекти постанов Верховної Ради України «Про перейменування окремих населених пунктів» та «Про перейменування міста Кіровоград Кіровоградської області».

2. Рекомендувати Верховній Раді України відповідно до пункту 1 частини першої та частини другої статті 114 Регламенту Верховної Ради України проекти постанов Верховної Ради України «Про перейменування окремих населених пунктів» та «Про перейменування міста Кіровоград Кіровоградської області» прийняти за основу та в цілому.

3. Звернутись до окремих органів місцевого самоврядування з пропозиціями щодо можливого врахування рекомендацій Українського інституту національної пам'яті при перейменуванні населених пунктів та районів (додаток № 2).

4. Доручити виступити на пленарному засіданні Верховної Ради України під час розгляду цього питання народному депутату України, голові підкомітету з питань місцевих органів виконавчої влади та територіального устрою М.Федоруку.

ГОЛОСУВАЛИ: «За» – 10 народних депутатів України, Не брав участі в голосуванні – 1 народний депутат України.

Рішення прийнято.

Голова Комітету С.Власенко запропонував проект постанови Верховної Ради України щодо перейменування міста Кіровоград оформити як окремий документ, оскільки це єдиний обласний центр, питання щодо перейменування якого порушується на цьому засіданні Комітету.

Пропозиції підтримано.

5.

СЛУХАЛИ: інформацію голови підкомітету з питань адміністративних послуг, державних символів та нагород О.Дехтярчука про рекомендації комітетських слухань щодо реалізації законодавства про адміністративні послуги.

О.Дехтярчук запропонував ознайомитись із рекомендаціями, підготовленими підкомітетом.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

слухань у Комітеті Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування щодо реалізації законодавства про адміністративні послуги

Учасники слухань у Комітеті Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування (далі - слухання), що відбулися 01 грудня 2015 року у м. Вінниця за підтримки Вінницької міської ради, Проекту «Реформа управління на сході України», який виконується Німецьким товариством міжнародного співробітництва (GIZ), Проекту ЄС та ПРООН «Поширення кращих практик недержавного моніторингу надання адміністративних послуг», Програми Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) «RADA: підзвітність, відповідальність, демократичність», відзначають наступне.

В Україні проголошена і триває реформа надання адміністративних послуг. Так, 6 вересня 2012 року Верховною Радою України прийнято Закон України «Про адміністративні послуги», згідно з яким адміністративна послуга визначена як результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи.

Вимоги цього Закону також були поширені на надання витягів та виписок з реєстрів, свідоцтв, довідок, копій, дублікатів документів та інші передбачені законом дії, у результаті яких суб'єкту звернення, а також об'єкту, що перебуває в його власності, володінні чи користуванні, надається або підтверджується певний юридичний статус та/або факт.

Згаданий Закон також визначив такі поняття як «інформаційна і технологічна картки адміністративної послуги», «Єдиний державний портал адміністративних послуг», «Реєстр адміністративних послуг», «Центр надання адміністративних послуг». Згідно з Законом, центр надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП) є постійно діючим робочим органом або структурним підрозділом виконавчого органу міської, селищної ради або Київської, Севастопольської міської державної адміністрації, районної, районної у містах Києві, Севастополі державної адміністрації, в якому надаються адміністративні послуги через адміністратора шляхом його взаємодії з суб'єктами надання адміністративних послуг.

Реалізовані за останній час системні кроки органів державної влади та органів місцевого самоврядування свідчать про розуміння у владних колах на усіх рівнях актуальності і необхідності здійснення реформи у сфері надання адміністративних послуг.

Разом з тим, метою Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 року № 333, є формування ефективного місцевого самоврядування та територіальної організації влади для створення і підтримки повноцінного життєвого середовища для громадян, надання високоякісних та доступних публічних послуг, задоволення інтересів громадян у сферах життєдіяльності на відповідній території. Завданням реформи у цій сфері є надання публічних послуг відповідно до державних стандартів з урахуванням необхідності забезпечення територіальної доступності, що передбачає надання послуг на території адміністративно-територіальної одиниці, де проживає особа.

Наразі надання послуг за принципом роботи «єдиного вікна» ускладнено через відсутність належної взаємодії між суб'єктами надання адміністративних послуг. Необхідність отримання різноманітних довідок, витягів, виписок, які видаються як державними органами, так і органами місцевого самоврядування, а також відповідними підприємствами, установами, організаціями, для отримання тої чи іншої адміністративної послуги, змушує отримувача послуг вдаватись до корупційних механізмів і «обходити закон», щоб задовольнити свої життєві потреби.

Органи місцевого самоврядування не мають можливості забезпечити якісне надання найбільш масових послуг, через відсутність повноважень у відповідних сферах. Разом з тим, ефективно та прозоре державне регулювання у сфері надання адміністративних послуг є запорукою створення сервісної держави. Слід зазначити, що у всіх демократичних країнах базові адміністративні послуги надаються органами місцевого самоврядування та/або їх віддано на аутсорсінг.

Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування (далі - Комітет), відстоюючи інтереси місцевого самоврядування, що передбачені Конституцією України, Європейською хартією місцевого самоврядування та чинним законодавством, залишається важливою платформою для спілкування та консолідації інтересів органів державної влади, органів місцевого самоврядування та їх асоціацій, громадських об'єднань тощо, зокрема з питань реалізації реформи у сфері надання адміністративних послуг. У зв'язку з цим та з метою забезпечення доступності та належної якості публічних послуг шляхом оптимального розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади на різних рівнях адміністративно-територіального устрою за принципами субсидіарності та децентралізації, а також удосконалення процедур та умов надання адміністративних послуг Комітетом підготовлено до II читання проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг» (реєстр. № 2984 від 02.06.2015 р.).

Винесені на обговорення слухань питання стосувалися різних аспектів розвитку співробітництва територіальних громад (законодавчого, інституційного, фінансового, інформаційного, просвітницького та ін.), а також презентації кращих практик реалізації такого співробітництва.

Зокрема, на слуханнях були представлені результати Проекту ЄС та ПРООН «Поширення кращих практик недержавного моніторингу надання адміністративних послуг», а також результати Проекту «Реформа управління на сході України», який виконується Німецьким товариством міжнародного співробітництва (GIZ), щодо підтримки утворення та діяльності ЦНАПів у Луганській області.

За наслідками детального аналізу ситуації з питань надання адміністративних послуг, представлення та обговорення кращих практик учасники слухань:

к о н с т а т у ю т ь:

- Верховна Рада України прийняла 6 вересня 2012 року Закон України «Про адміністративні послуги», який визначає організаційно-правові засади надання адміністративних послуг органами державної влади та органами місцевого самоврядування;

- для належної організації роботи ЦНАП Кабінетом Міністрів України затверджено такі документи: Примірне положення про ЦНАП (Постанова Кабінету Міністрів України від 20 лютого 2013 року № 118), Примірний регламент ЦНАП (Постанова Кабінету Міністрів України від 1 серпня 2013 року № 588), Типовий порядок проведення конкурсу для надання супутніх послуг, пов'язаних з наданням адміністративних послуг (Постанова Кабінету Міністрів України від 29 травня 2013 року № 379);

- розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 року № 523 затверджено Перелік адміністративних послуг, що надаються органами виконавчої влади через ЦНАП;

- з 4 жовтня 2015 року вступили в дію зміни до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», внесені Законом України від 15 травня 2015 року № 191 - VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення умов ведення бізнесу (дерегуляція)», відповідно до яких дозвільні центри ліквідовано, а адміністративні послуги з питань видачі документів дозвільного характеру надаються через адміністратора ЦНАП;

- станом на 1 жовтня 2015 року в Україні, за інформацією Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, створені та розпочали роботу 644 ЦНАП та 18 територіальних підрозділів (3 – у Вінницькому міському центрі, 6 – у Львівському міському центрі та 9 – у Харківському міському центрі), а саме: 10 – міських ЦНАП, що одночасно є і регіональними, 162 – інших міських ЦНАП; 462 – районних ЦНАП; 10 – районних у місті Києві ЦНАП;

в в а ж а ю т ь:

- на шляху до європейської інтеграції України необхідним елементом, серед іншого, є забезпечення неухильної політики децентралізації, зокрема через передачу та/або делегування органам місцевого самоврядування повноважень з надання базових, тобто найбільш необхідних для громадян адміністративних послуг (реєстрація місця проживання, видача паспортних документів, державна реєстрація юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, реєстрація актів цивільного стану, речових прав, автотранспортних засобів, оформлення посвідчень водія тощо);

- передача відповідних повноважень на місця із урахуванням принципу субсидіарності має сприяти утворенню ефективних та прозорих умов для отримання адміністративних послуг, а також повинна унеможливити корупцію та забезпечити надання рівних умов для споживачів адміністративних послуг;

- прийнятий Верховною Радою України Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг» сприятиме децентралізації та спрощенню процедури надання адміністративних послуг з реєстрації місця проживання, надання відомостей з Державного земельного кадастру, а також сприятиме удосконаленню Закону України «Про адміністративні послуги» з урахуванням трирічної практики його застосування, розширенню можливостей надання адміністративних послуг в електронній формі;

р е к о м е н д у ю т ь:

1. Верховній Раді України та її комітетам:

1.1. Продовжити у співпраці з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування та їх асоціаціями, іншими заінтересованими організаціями моніторинг практики застосування Закону України «Про адміністративні послуги».

1.2. Дотримуватися принципу децентралізації та політики, спрямованої на створення умов для надання адміністративних послуг через ЦНАП.

1.3. Розглянути можливість забезпечення законодавчих передумов для створення органами місцевого самоврядування ЦНАП або передачі їм в управління ЦНАП, утворених районними державними адміністраціями, через механізми міжмуніципального співробітництва.

1.4. З метою впорядкування надання адміністративних послуг щодо видачі паспортних документів пришвидшити розгляд проекту Закону України «Про документи України, що посвідчують особу та дають право виїзду за кордон» (реєстр. № 1632).

1.5. У проекті Закону України про сервісні послуги та сервісні центри Міністерства внутрішніх справ України (реєстр. № 2567), при його ухвалення, передбачити норму про пріоритетне закріплення за ЦНАП, утворених при районних державних адміністраціях та міських радах міст обласного та республіканського Автономної Республіки Крим значення, повноважень з надання адміністративних послуг Міністерства внутрішніх справ України (реєстрація автотранспортних засобів, оформлення посвідчень водія тощо), у разі відповідної готовності ЦНАП. Мінімізувати прояви комерціалізації у сфері надання адміністративних послуг.

1.6. Розглянути можливість внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо спрямування частини коштів, яка надходить як плата за адміністративних послуг до місцевих бюджетів відповідного рівня, на покриття видатків пов'язаних з функціонуванням ЦНАП.

2. Кабінету Міністрів України:

2.1. Забезпечити своєчасну та належну підготовку до впровадження законів України:

- «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо зарахування окремих адміністративних зборів»;

- «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»;

- «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань»;

- «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг».

2.2. Забезпечити виконання вимог статті 11 Закону України «Про адміністративні послуги», зокрема, щодо законодавчого впорядкування відносин з оплати адміністративних послуг. Розглянути можливість підготовки проекту Закону України про адміністративний збір.

2.3. Забезпечити неухильне виконання вимог частини сьомої статті 20 Закону України «Про адміністративні послуги» та припинити практику надання адміністративних послуг підприємствами, установами, організаціями (зокрема, Державним підприємством «Документ» та його офісом «Паспортний сервіс», що належить до сфери управління ДМС), дотримуватися політики децентралізації повноважень і утворення інтегрованих офісів (ЦНАП).

2.4. Забезпечити належну координацію діяльності міністерств та інших центральних органів виконавчої влади щодо формування та реалізації державної політики у сфері надання адміністративних послуг.

2.5. Забезпечити належне виконання Міністерством внутрішніх справ України та Державною міграційною службою України (далі – ДМС) розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 року № 523 «Деякі питання надання адміністративних послуг органів виконавчої влади через центри надання адміністративних послуг» та вжити заходів для налагодження конструктивної співпраці ДМС з органами місцевого самоврядування та районними державними адміністраціями як органами, що утворили ЦНАП. Зокрема, забезпечити пріоритетне встановлення обладнання для оформлення заяв на видачу паспортів громадянина України для виїзду за кордон у ЦНАП, забезпечити роботу підрозділів ДМС у понеділок, актуалізувати інформаційні картки на адміністративні послуги ДМС, узгодити з органами, що утворили ЦНАП конструктивний порядок передачі документів та інші важливі елементи взаємодії.

2.6. Забезпечити виконання ДМС Рішення Верховного Суду України від 3 грудня 2013 року у справі № 21-416a13 щодо оплати паспорта громадянина України для виїзду за кордон.

2.7. Міністерству юстиції України забезпечити доопрацювання процедури реєстрації прав на нерухоме майно, що здійснюється через ЦНАП, зокрема,

усунути недоліки програмного забезпечення відповідного Реєстру та усунути вимогу щодо сканування вхідних документів у присутності суб'єктів звернення.

2.8. Міністерству економічного розвитку і торгівлі України продовжити роботу щодо моніторингу функціонування центрів надання адміністративних послуг, орієнтуючись на найважливіші кількісні та якісні показники їхньої діяльності з регулярним оприлюдненням оновлених даних про динаміку розвитку ЦНАП, а також координацію діяльності центрів надання адміністративних послуг.

2.9. Упорядкувати Реєстр адміністративних послуг, що перебуває у розпорядженні Міністерства економічного розвитку і торгівлі України. Цей Реєстр має відігравати роль еталонного джерела інформації про усі адміністративні послуги, що надаються в державі, їх найменування, правове регулювання та розміри плати.

2.10. Рекомендувати районним державним адміністраціям дотримуватися принципу організаційної єдності фронт-офісу (зона прийому, інформування) та бек-офісу (зона обслуговування) при створенні підрозділів з реєстрації речових прав на нерухоме майно і реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців як складових ЦНАП.

2.11. Надавати підтримку новим об'єднаним територіальним громадам, утвореним у рамках реформи місцевого самоврядування, з метою створення центрів надання адміністративних послуг.

2.12. Впроваджувати політику дерегуляції (оптимізації адміністративних послуг), децентралізації та спрощення процедур надання адміністративних послуг, особливо найпопулярніших.

2.13. Передбачити фінансові інструменти підтримки функціонування ЦНАП, що створюються районними державними адміністраціями, на період до проведення реформи місцевого самоврядування та передачі таких ЦНАП органам місцевого самоврядування.

2.14. Забезпечити ефективне функціонування Єдиного державного порталу адміністративних послуг, який реалізовуватиме загальносвітовий принцип «one-stop-shop» (всі е-послуги доступні з одного місця) та принцип єдиного кабінету (вся історія взаємодії громадянина з органами публічної влади в одному місці).

3. Органам місцевого самоврядування та їх асоціаціям:

3.1. Забезпечити належну якість адміністративних послуг, що надаються органами місцевого самоврядування безпосередньо та через утворені ними ЦНАП, з використанням для цих цілей коштів (чи їх частини) за надання адміністративних послуг, які з 1 січня 2015 року надходять до місцевих бюджетів, у тому числі забезпечити ЦНАП належними приміщеннями, персоналом, програмно-технічними засобами.

3.2. Сприяти у поширенні міжнародного та вітчизняного досвіду, кращих практик у сфері надання адміністративних послуг.

3.3. Сприяти розбудові мережі ЦНАП, зокрема шляхом створення територіальних підрозділів та віддалених робочих місць адміністраторів таких центрів.

3.4. Розвивати інституційну спроможність щодо якісного надання базових адміністративних послуг та послуг, які плануються до передачі/делегування

органам місцевого самоврядування. Зокрема, підготуватися до виконання повноважень з державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, реєстрації місця проживання фізичних осіб.

3.5. Сприяти діяльності громадських об'єднань у проведенні незалежного моніторингу роботи ЦНАП, а також окремих суб'єктів надання адміністративних послуг; залучати неурядових експертів до удосконалення інформаційних та технологічних карток адміністративних послуг.

3.6. Посилити інформаційну та просвітницьку роботу серед депутатів місцевих рад, посадових осіб місцевого самоврядування, громадян з питань удосконалення надання адміністративних послуг.

3.7. Сприяти утворенню навчальних центрів, розробці та впровадженню нових навчальних програм у сфері надання адміністративних послуг.

3.8. Рекомендувати виконавчим комітетам міських рад міст обласного та республіканського Автономної Республіки Крим значення дотримуватися принципу організаційної єдності фронт-офісу (зона прийому, інформування) та бек-офісу (зона обслуговування) при створенні підрозділів з реєстрації речових прав на нерухоме майно і реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців як складових ЦНАП.

4. Міжнародним фінансовим та донорським організаціям:

4.1. Розвивати взаємодію з органами державної влади та органами місцевого самоврядування, надавати їм необхідну консультативну, інформаційну та іншу допомогу з питань утворення та функціонування центрів надання адміністративних послуг, зокрема, у нових об'єднаних територіальних громадах.

4.2. Сприяти розробці та впровадженню нових навчальних програм для працівників центрів надання адміністративних послуг, окремих категорій державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування.

4.3. Сприяти розвитку громадських ініціатив, залученню громадськості до моніторингу діяльності ЦНАП.

4.4. Надати підтримку діяльності професійних асоціацій працівників з надання адміністративних послуг, розвитку інституційної спроможності ЦНАП та впровадженню нових інформаційних технологій у їх діяльність.

5. Навчальним закладам, науковим установам, громадським об'єднанням:

5.1. Надавати експертну, наукову, інформаційну та іншу підтримку в утворенні та розвитку ЦНАП, забезпечити подальший громадський моніторинг діяльності ЦНАП.

5.2. Сприяти розвитку інституційної мережі ЦНАП, розвитку професійних асоціацій, інших громадських об'єднань у сфері надання адміністративних послуг.

5.3. Сприяти вивченню, популяризації та поширенню кращих вітчизняних та міжнародних практик у сфері надання адміністративних послуг.

5.4. Сприяти підвищенню професійного рівня працівників ЦНАП, розробці та впровадженню нових навчальних програм для окремих категорій державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування з питань надання адміністративних послуг.

В обговоренні питання взяли участь: присутні народні депутати України – члени Комітету.

С.Власенко запропонував затвердити дані рекомендації.

Рекомендації затверджено одногolosно.

6.

СЛУХАЛИ: інформацію голови підкомітету з питань адміністративних послуг, державних символів та нагород О.Дехтярчука про рекомендації комітетських слухань «Удосконалення правового регулювання нагородної справи України».

О.Дехтярчук запропонував ознайомитись із рекомендаціями, підготовленими підкомітетом.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

слухань у Комітеті Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування на тему: «Удосконалення правового регулювання нагородної справи України»

Учасники слухань у Комітеті Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування на тему: «Удосконалення правового регулювання нагородної справи України», що відбулися 23 листопада 2015 року, відзначали наступне.

Реалізація завдань будівництва правової, демократичної і соціально орієнтованої на потреби громадян держави вимагає нової ідеології державної нагородної справи. Нагороди є не тільки атрибутом державності, а й реальним виміром ставлення держави до своїх громадян, важливим чинником морального заохочення за досягнення у діяльності, спрямованій на зміцнення соціально-економічного, державного, науково-технічного і культурного потенціалу України.

На сьогодні нагородний процес в Україні регулюється Конституцією України, Законом України «Про державні нагороди України» (далі - Закон), указами Президента України, що видаються на основі та на виконання зазначених актів, іншими нормативно-правовими актами.

Так, відповідно до пункту 5 частини другої статті 92 Конституції України державні нагороди встановлюються виключно законами України.

Закон України «Про державні нагороди України» визначає державні нагороди України як вищу форму відзначення громадян України за видатні заслуги у розвитку економіки, науки, культури, соціальної сфери, захисті Вітчизни, охороні конституційних прав і свобод людини, державному будівництві та громадській діяльності, за інші заслуги перед Україною.

Конституцією України нагородження державними нагородами, встановлення президентських відзнак та нагородження ними віднесено до повноважень

Президента України (пункт 25 частини першої статті 106 Основного Закону України).

Відповідно до статті 4 Закону Президент України затверджує: статут – для звання Герой України та кожного ордену; положення – для інших державних нагород.

Статути і положення про державні нагороди відзначають підстави для нагородження, містять опис державної нагороди, а також встановлюють порядок нагородження, вручення, носіння державних нагород та інші правила.

На виконання наведених законодавчих приписів Президентом України прийняті, зокрема, укази від 19 лютого 2003 року №138 «Про порядок представлення до нагородження та вручення державних нагород України» та від 29 червня 2001 року №476 «Про почесні звання України», якими затверджено Положення про почесні звання України та Опис нагрудного знака до почесного звання України.

Статтею 13 Закону встановлено, що для попереднього розгляду питань, пов'язаних з нагородженням державними нагородами при Президентові України утворюється Комісія державних нагород та геральдики, яка є дорадчим органом та працює на громадських засадах.

Персональний склад зазначеної Комісії та порядок її роботи визначається Президентом України.

За ініціативи Президента України П. Порошенка була розроблена та 12 січня 2015 року затверджена Указом №5/2015 Стратегія сталого розвитку «Україна - 2020», метою якої є впровадження в Україні європейських стандартів життя та вихід України на провідні позиції у світі.

Глава держави визначив чотири вектори її руху, серед яких виділив вектор гордості як шлях до забезпечення взаємної поваги та толерантності в суспільстві, гордості за власну державу, її історію, культуру, науку, спорт. Україна при цьому повинна зайняти гідне місце серед провідних держав світу, в якій створені належні умови життя і праці для виховання власних талантів, а також залучення найкращих світових спеціалістів різних галузей. Очевидно, що завдання реформи нагородної справи є невід'ємною частиною вказаного вектору.

Постановою Верховної Ради України від 04 червня 2015 року №509-VIII було схвалено План законодавчого забезпечення реформ в Україні, яким рекомендовано суб'єктам права законодавчої ініціативи здійснювати розробку та внесення на розгляд Верховної Ради України зміни до низки законодавчих актів, зокрема й до Закону України «Про державні нагороди України».

З початку роботи Верховної Ради України восьмого скликання народними депутатами України було подано на розгляд парламенту низку законопроектів, якими пропонується вдосконалити правове регулювання нагородної справи в країні, посилити відповідальність за порушення законодавства про державні нагороди України, врегулювати процедуру позбавлення державних нагород, удосконалити організацію діяльності Комісії державних нагород та геральдики тощо.

Вивчаючи подані законопроекти, Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування, до

предмету відання якого віднесені питання державних нагород, дійшов висновку щодо необхідності та актуальності удосконалення правового регулювання нагородної справи України як невід'ємної публічної частини суспільно-політичного життя держави.

Учасники слухань відзначали, що нагородна справа – це комплекс цілеспрямованих і взаємопов'язаних заходів правового, матеріального, організаційного, науково-методичного та інформаційного характеру, спрямованих на формування і ефективне функціонування цілісної системи нагород для активації заслуженої поведінки особи та вшанування осіб за видатні досягнення і заслуги у різних галузях суспільного життя, створення належних умов реалізації нагородної політики тощо. При цьому здійснення нагородної справи повинно бути спрямовано на якомога повнішу реалізацію конституційних повноважень Президента України та підвищення легітимності у сфері відзначення державними нагородами.

Нагородна практика є частиною історії кожної країни і вона має віддзеркалювати систему цінностей та окреслювати коло професійної еліти, виділяючи «видатні» заслуги з-поміж «невидатних», ординарних заслуг, адже правильно сформована нагородна політика, здійснюючи стимулювально-заохочувальний вплив на суспільство, сприяє його консолідації та надихає на нові звершення.

Система державних нагород України складалася в нових демократичних умовах, та все ж здебільшого побудована на засадах нагородної системи колишнього СРСР. Вона зарекомендувала себе як дієвий механізм державного будівництва, який водночас потребує систематизації та оновлення, зважаючи на нові виклики, вимоги й пріоритети суспільного розвитку, зміни ставлення людей до влади і до державних нагород. Пройшовши більш ніж за 20 років стадію спонтанного зростання, нагородна справа країни потребує систематизації, і, в першу чергу, визначення критеріїв та умов, відповідно до яких потрібно встановити перелік та значимість державних нагород (залежно від заслуг особи).

Підвищення вимог до кандидатів на відзначення, збільшення строків між нагородженнями, оновлення правил носіння нагород сприятимуть підвищенню престижу державних нагород України. Для цього статuti нагород та їхній зовнішній вигляд мають бути вдосконалені відповідно до історичних традицій українського народу та сучасної міжнародної практики.

Учасники слухань наголошували, що вдосконалення нагородної справи в Україні потребує проведення кодифікації нагородного законодавства для його систематизації, уникнення колізій в правових нормах, позбавлення застарілого правового матеріалу, забезпечення узгодження і єдності правових норм, регламентуючих нагородну справу, чіткої фіксації заслуг до кожної окремої нагороди та цілісного врегулювання нагородних відносин, зважаючи на сучасні потреби держави і суспільства.

Учасники слухань також звертали увагу на відомчі заохочувальні відзнаки, які займають важливе місце в нагородженні осіб за видатні заслуги і справляють значний вплив на моральний аспект заохочення. Разом з тим, правове регулювання створення, застосування відомчих відзнак в окремих випадках є

неконтрольованими та таким, що суперечить канонам геральдики та загальноновизнаному значенню геральдичних символів.

Констатовалася необхідність розширення існуючого переліку статей, які передбачають кримінальну та адміністративну відповідальність за посягання на державні нагороди України, за незаконні дії щодо відомчих відзнак, а саме за: купівлю, продаж, обмін чи іншу оплатну передачу відомчих заохочувальних відзнак, їх привласнення або носіння особою, яка не має на те права, незаконне зберігання.

У презентованому під час слухань висновку Ради Європи щодо законодавства України про державні нагороди, підготовлений Департаментом демократичних інститутів та врядування Генерального директорату–II з питань демократії у співпраці з експертом Ради Європи Сереною Пескаторе на запит Комітету, наголошувалося на змінах у сфері державних нагород України, які можуть відбуватися з урахуванням відповідних прикладів і передового досвіду, закріплених у правових положеннях інших держав – членів Ради Європи, таких як Естонія, Франція, Німеччина, Італія, Польща і Великобританія.

Загалом, як зазначалося під час презентації, Закон України «Про державні нагороди України» передбачає процедури, які фундаментально не відрізняються від аналогів у інших державах – членах Ради Європи, проте в ньому не вистачає чітких якісних та кількісних вимог і процедур присвоєння й відкликання нагород.

У рекомендаціях до презентованого висновку наголошувалося, що базовим/рамковим нормативно-правовим актом стосовно процесуальних аспектів нагородження державними нагородами в Україні може слугувати Указ Президента від 19 лютого 2003 року №138 «Про Порядок представлення до нагородження та вручення державних нагород України» з одночасним внесенням запропонованих у висновку змін до Закону України «Про державні нагороди України».

Після завершення процесу територіальної реформи Рада Європи вважає за доцільне розпочати вивчення питання щодо регіональної системи нагородження. Регіональна процедура може бути аналогічною до національної.

За наслідками обговорення теми комітетських слухань та ознайомлення з презентацією експертного висновку Ради Європи, учасники слухань:

вважають, що пріоритетними завданнями у формуванні нових підходів до вдосконалення нагородної справи в Україні є:

- створення та впровадження ефективних організаційних, правових та інших механізмів розвитку нагородної справи в Україні, з подальшою кодифікацією нагородного законодавства;

- законодавче визначення права особи на нагороду, посилення гарантій захисту прав нагороджених державними нагородами України;

- забезпечення гласності і відкритості нагородного процесу відповідно до засад демократизації українського суспільства;

- вдосконалення організаційних процедур нагородження державними нагородами;

- запровадження більш об'єктивного і прозорого механізму визначення критеріїв оцінки заслуг осіб, підходів до представлення кандидатур і нагородження державними нагородами;

- залучення громадськості і врахування їхньої думки у процесі нагородотворення;
- створення можливостей для вільного та об'єктивного висвітлення вагомих досягнень нагороджених осіб у засобах масової інформації;
- підвищення рівня науково-методичного та інформаційного забезпечення нагородної справи в Україні.

пропонують:

Президенту України

1. Розробити та внести зміни до відповідних нормативно-правових актів, що перебувають у віданні Президента, зокрема, щодо закріплення права на державну нагороду України, щодо відмови від державної нагороди, позбавлення нагороди та скасування нагородного акту в разі виявлення грубих недостовірностей, наданих під час подання до нагородження.
2. Сприяти запровадженню Єдиного реєстру нагород України, що складатиметься з усіх нагород, зареєстрованих у державі.
3. Сприяти створенню й упровадженню програмного забезпечення для відображення нагородного процесу в Україні за допомогою мережі Інтернет.

рекомендують:

Верховній Раді України

1. Продовжити вдосконалення законодавства про державні нагороди України шляхом внесення змін до Закону України «Про державні нагороди України», запропонованих суб'єктами права законодавчої ініціативи, та з урахуванням положень міжнародної допоміжної історичної дисципліни «фалеристика».
2. Посилити адміністративну відповідальність за порушення у сфері правовідносин, які виникають під час використання державних нагород, шляхом внесення змін та доповнень Кодексу України про адміністративні правопорушення.
3. Винести на широке обговорення питання щодо вдосконалення законодавства про державні нагороди України.

Кабінету Міністрів України

1. Доручити Міністерству юстиції України вивчити питання щодо дотримання законодавства при заснуванні та використанні нагород громадських об'єднань та подати пропозиції.
2. Забезпечити реформування нагородних служб у центральних і місцевих органах виконавчої влади.
3. Передбачити кошти на популяризацію державних нагород України, зокрема, виданні та популяризації монографічних видань про державні нагороди (у тому числі юридичних) та сприяти у підготовці методичних рекомендацій з питань організації нагородної справи в Україні.

В обговоренні питання взяли участь: присутні народні депутати України – члени Комітету.

С.Власенко запропонував затвердити дані рекомендації.

Рекомендації затверджено одногolosно.

7.

СЛУХАЛИ: інформацію Голови Комітету С.Власенка про проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про вибори народних депутатів України» (щодо виключення кандидатів у народні депутати України з виборчого списку партії у багатомандатному окрузі) (реєстр. № 3700), поданий народними депутатами України О.Ляшком, О.Купрієнком, М.Бурбаком, Ю.Тимошенко, О.Березюком, Ю.Луценком.

Голова Комітету С.Власенко вказав, що законопроектом пропонуються зміни до статті 58 Закону України «Про вибори народних депутатів України», суть яких полягає у наданні з'їзду партії права приймати рішення про виключення кандидатів у депутати із виборчого списку після оголошення результатів виборів.

В обговоренні питання взяли участь: присутні народні депутати України – члени Комітету.

Під час обговорення народні депутати України – члени Комітету звернули увагу на те, що запропоновані авторами проекту положення мають нечіткі та не однозначні формулювання, що суперечить принципу правової визначеності, а також не вирішують порушені питання комплексно, оскільки їх реалізація потребуватиме змін і до інших статей Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Всебічно обговоривши питання, Голова Комітету С.Власенко запропонував рекомендувати Верховній Раді України проект з реєстр. № 3700 за наслідками розгляду у першому читанні прийняти за основу.

УХВАЛИЛИ:

1. Рекомендувати Верховній Раді України відповідно до пункту 1 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про вибори народних депутатів України» (щодо виключення кандидатів у народні депутати України з виборчого списку партії у багатомандатному окрузі) (реєстр. № 3700), поданий народними депутатами України О.Ляшком, О.Купрієнком, М.Бурбаком, Ю.Тимошенко, О.Березюком, Ю.Луценком, за наслідками розгляду у першому читанні прийняти за основу.

2. Визначити співдоповідачем з цього питання на пленарному засіданні Верховної Ради України Голову Комітету С.Власенка.

ГОЛОСУВАЛИ: «За» – 9 народних депутатів України, «Утримався» – 1 народний депутат України, Не брав участі в голосуванні – 1 народний депутат України.

Рішення прийнято.

8. Різне

СЛУХАЛИ: інформацію голови підкомітету з питань регіональної політики, місцевих бюджетів та комунальної власності А.Реки про питання реалізації Закону України «Про співробітництво територіальних громад».

А.Река нагадав присутнім, що у рекомендаціях комітетських слухань з питань реалізації Закону України «Про співробітництво територіальних громад», які відбулися 11 червня 2015 року у м. Полтава, зокрема, рекомендовано:

Верховній Раді України та її комітетам:

Продовжити у співпраці з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування та їх асоціаціям, іншими заінтересованими організаціями аналіз практики застосування Закону України «Про співробітництво територіальних громад».

У зв'язку із цим, підкомітету з питань регіональної політики, місцевих бюджетів та комунальної власності було доручено безпосередньо здійснювати моніторинг реалізації згаданого Закону. Доповідач вказав, що до уваги членів Комітету роздано інформаційно-аналітичні матеріали з питань реалізації Закону України «Про співробітництво територіальних громад», які були підготовлені підкомітетом за підтримки Проекту Німецького Товариства Міжнародного Співробітництва (GIZ) «Реформа управління на Сході України» та Центру сприяння розвитку співробітництва територіальних громад.

А.Река вказав, що за інформацією Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, станом на 1 грудня 2015 року до реєстру договорів про співробітництво територіальних громад внесено 31 такий договір. Проте, як свідчить проведений аналіз, розподіл цих договорів за 5 основними формами (видами) ММС не є однаковим. На сьогодні найбільш поширеною формою співробітництва є реалізація спільних проектів, що передбачає координацію діяльності суб'єктів співробітництва та акумулювання ними на визначений період ресурсів з метою спільного здійснення відповідних заходів. Разом з тим, зовсім не набула поширення така форма співробітництва як утворення суб'єктами співробітництва спільного органу управління для спільного виконання визначених законом повноважень.

Голова підкомітету наголосив, що разом з тим, співробітництво територіальних громад не набуло досі широкого поширення в усіх регіонах України. Тільки 6 регіонів мають зареєстровані в установленому порядку проекти ММС, серед них за кількістю проектів відрізняється Полтавська область, що має майже половину з усіх проектів ММС (15). Все це є результатом системної та цілеспрямованої роботи, яку здійснюють Полтавська обласна державна адміністрація, Полтавська обласна рада за підтримки Проекту Німецького Товариства Міжнародного Співробітництва (GIZ) «Реформа управління на Сході України».

А.Река звернув увагу на інформаційну довідку, де вказано, що 19 регіонів із 25 (без урахування АР Крим та м. Севастополя) взагалі не мають станом на 01 грудня 2015 року зареєстровані проекти співробітництва територіальних громад. Все це потребує реалізації комплексу заходів (організаційних, навчальних, інформаційних просвітницьких та інших) для забезпечення більш потужного розвитку співробітництва територіальних громад в контексті подальшої реалізації реформи місцевого самоврядування, а саме:

1. Методичне забезпечення розвитку ММС, що передбачає, насамперед, аналіз тих форм співробітництва територіальних громад, які або зовсім не набувають

практичної реалізації, або мають досить обмежене поширення на практиці, а також вироблення практичних рекомендацій щодо подолання існуючих труднощів та перешкод;

2. Формування та розвиток потужної системи інституційного забезпечення розвитку ММС. Так, у Полтавській області за ініціативою обласної ради та обласної державної адміністрації утворено ресурсний центр «Активний розвиток територій», який займається просуванням та розвитком теми співробітництва територіальних громад;

3. Відповідне фінансове та ресурсне забезпечення розвитку ММС, насамперед за рахунок коштів державного бюджету (зокрема, за рахунок державного фонду регіонального розвитку), коштів місцевих бюджетів, а також коштів міжнародних донорських організацій. У зв'язку з цим позитивною є практика роботи Полтавської обласної ради щодо започаткування в рамках проведення обласного конкурсу розвитку місцевого самоврядування фінансової підтримки проектів розвитку співробітництва територіальних громад (четверта категорія конкурсу).

4. Проведення потужної інформаційної та просвітницької кампанії (для керівників, інших посадових осіб органів місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, широких верств населення) з питань розвитку ММС, а також утворення спеціалізованого порталу (веб сайту) з питань ММС.

5. Організація навчання державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування з питань ММС.

А.Река запропонував ознайомити із згаданим звітом усі зацікавлені органи державної влади та органи місцевого самоврядування, а також продовжити на рівні Комітету діяльність щодо моніторингу реалізації Закону України «Про співробітництво територіальних громад».

**Пропозицію підтримано.
Інформацію взято до відома.**

Голова Комітету

С.ВЛАСЕНКО

Секретар Комітету

О.ГОНЧАРЕНКО

ПИТАННЯ ПОРЯДКУ ДЕННОГО, ЯКІ РОЗГЛЯНУЛИ НА ЗАСІДАННІ КОМІТЕТУ

23 грудня 2015 року

1. Проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо надання органам місцевого самоврядування повноважень встановлювати обмеження продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових (реєстр. № 3149, н.д. І.Васюник, О.Ледовських, О.Бойко, В.Корчик).

2. Проект Закону про внесення зміни до Закону України «Про адміністративні послуги» щодо особливостей надання адміністративних послуг у Донецькій області на період проведення антитерористичної операції (реєстр. № 3242, н.д. О.Дехтярчук).

3. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (щодо формування та затвердження структури, та штатів органів місцевого самоврядування) (реєстр. № 2012а, н.д. С.Тарута).

4. Про перейменування окремих населених пунктів та районів, назви яких містять символіку комуністичного тоталітарного режиму за пропозиціями органів місцевого самоврядування та рекомендаціями Українського інституту національної пам'яті.

5. Про Рекомендації комітетських слухань щодо реалізації законодавства про адміністративні послуги.

6. Про Рекомендації комітетських слухань «Удосконалення правового регулювання нагородної справи України».

7. Про проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про вибори народних депутатів України» (щодо виключення кандидатів у народні депутати України з виборчого списку партії у багатомандатному окрузі) (реєстр. № 3700).

8. Різне:

- про питання реалізації Закону України «Про співробітництво територіальних громад».